

РЕШЕНИЕ № 24

Гр.Перник. 10.03.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд - Перник, в публично заседание на единадесети февруари две хиляди и десета година, в състав:

СЪДИЯ: Е. Иванова

при секретаря **Е.В.**, като разгледа докладваното от съдията **административно дело № 523/2009 г.** по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.118 от КСО във връзка чл.145 и следващите от АПК.

Образувано е по жалба на **Бисер Николов Стоименов**, в качеството му на ЕТ „*****“, със седалище и адрес на управление: гр.Перник, ул. „*****“, срещу решение №ТЗ-3/11.11.2009 г. на Ръководителя на ТП на НОИ гр.Перник, с което е потвърдено разпореждане №59/16.09.2009 г. на длъжностното лице по чл.60, ал.1 от КСО.

С оспорените административни актове е признато за трудова злополука, увреждане на здравето на С.Ж.Б., което е станало при и по повод изпълнение служебните му задължения.

В жалбата се сочи, че решението е незаконосъобразно. Твърди се, че е постановено в нарушение на материално-правните разпоредби, при съществени процесуални нарушения, освен това е налице неспазване на установената от закона форма.

Иска се отмяна на решение №ТЗ-3/11.11.2009 г. на Ръководителя на ТП на НОИ гр.Перник, както и на потвърденото с него разпореждане №59/16.09.2009 г. на длъжностното лице. Претендира се присъждане на разноски.

Ответникът по жалбата - Ръководителят на ТП на НОИ гр.Перник, чрез процесуалния си представител, поддържа становище, че жалбата е неоснователна. Атакуваното решение е правилно и законосъобразно, като постановено при спазване на законовите изисквания. Претендира се присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна С.Ж.Б. в съдебно заседание оспорва жалбата и намира, че правилно административният орган е определил злополуката като трудова, тъй като същата е станала при и по повод изпълнение на служебните му задължения.

Административен съд - Перник, след като прецени събраните по делото доказателства и становищата на страните по реда на чл.168, ал.1 от АПК, прие за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подадена от лице легитимирано да оспорва административния акт, в законоустановения срок, поради което съдът намира същата за процесуално допустима. Разгледана по същество жалбата е основателна.

Производството пред административния орган е започнало по повод подадена декларация за трудова злополука, с вх. №3016/26.05.2005 г. от С.Ж.Б.. Повод за подаване на декларацията е злополука станала на 16.01.2005 г. в 04.30 ч. в гр. Перник, ул.Владайско въстание, срещу фирма „Стомана“. Пострадалият е управлявал лек автомобил с несъобразена скорост при лоши пътни условия, поради което е настъпило пътно транспортно произшествие. Автомобилът след странично завъртане се е ударил в декоративна циментова саксия, като в следствие на удара е настъпило увреждане на здравето на шофьора. Увреждането на здравето се изразява в политравма и пареза на дясна ръка. В издадените шест броя болнични листове, подробно описани от административния орган е посочено, че констатираната неработоспособност е в следствие трудова злополука.

В хода на административното производство е констатирано, че по време на трудовата злополука С.Б. е работил във фирмата на жалбоподателя. С трудов договор от 02.01.2002 г. същият е бил назначен на длъжност „водач на леки и лекотоварни автомобили“ за неопределено време. Трудовото правоотношение е прекратено на 08.03.2006 г.

В преписката приложена по делото и послужила за издаване на разпореждане №59/16.09.2009 г. на длъжностното лице по чл.60, ал.1 от КСО са събрани обяснения на трима свидетели, които сочат, че в служебните задължения на пострадалия С.Б. са свързани с приемането, разнасянето и отчитането на периодични издания от разпределителен пункт в село Драгичево. От обясненията на шофьора на линейката, който е пристигнал на мястото на ПТП-то, във връзка с което е настъпило увреждането е видно, че в автомобила е имало разхвърляни списания и вестници.

От така установената фактическа обстановка длъжностното лице по чл.60, ал.1 от КСО приема, че е налице увреждане свързано с трудовата дейност осъществявана от пострадалото лице и е приело, че увреждането има характер на трудова злополука. С решение №ТЗ-3/11.11.2009 г. Ръководителят на ТП на НОИ гр.Перник е отхвърлена жалбата по административен ред на работодателя ЕТ „*****“ и е потвърдено разпореждането на длъжностното лице по чл.60, ал.1 от КСО. Предмет на обжалване в настоящото производство е това решение на Ръководителя на ТП на НОИ гр.Перник, постановено по реда и при условията на чл.117 от КСО. Актът е издаден от компетентен орган в рамките на неговите правомощия на по-горе стоящ административно контролен орган. Доколкото с решение №ТЗ-3/11.11.2009 г. е потвърдено разпореждането на длъжностното лице по чл.60, ал.1 от КСО, в съдебния контрол се включва и проверка на това разпореждане като първоначален акт.

При преценката на фактическите обстоятелства административният орган е приел, че осъществяваната работа е била в интерес на предприятието, поради което е налице трудова злополука.

За трудова злополука разпоредбата на чл.55, ал.1 от КСО счита всяко внезапно увреждане на здравето станало по време и във връзка, или по повод извършваната

работа, както и при всяка работа извършвана в полза на предприятието, когато е причинена неработоспособност или смърт.

Спорът между страните, в конкретния случай, се свежда до това дали злополуката е настъпила при условията на чл.55, ал.1 от КСО и в този смисъл трябва да бъде извършен анализ на правната разпоредба. Фактическият състав на трудовата злополука според предвиденото в закона съдържа следните елементи: наличие на внезапно увреждане на здравето, внезапното увреждане на здравето да е причинило неработоспособност или смърт, това увреждане на здравето да е станало през време и във връзка или по повод на извършваната работа, както и при всяка друга работа извършвана в интерес на предприятието.

Анализът на посочения текст сочи, че за да се осъществи фактическият състав на трудовата злополука следва да са налице следните елементи: да е налице увреждане на здравето и това увреждане да е настъпило внезапно; да е налице функционална връзка между увреждането и изпълняваната работа, т. е. през време и във връзка или по повод на извършваната работа; увреждането да е причинило неработоспособност или смърт, както и да е налице причинна връзка между увреждането и неблагоприятния резултат/неработоспособността или смъртта/; на следващо място следва да е настъпило увреждане на здравето на лице, което е осигурено за всички осигурени социални рискове или осигурено само за инвалидност, старост и смърт и за трудова злополука и професионална болест. Всички тези предпоставки трябва да се налице кумулативно за да се приеме, че е осъществен състава на трудовата злополука.

От представените по делото доказателства безспорно се установява, че по отношение на жалбоподателя е налице внезапно увреждане на здравето в следствие на пътно-транспортно произшествие. Увреждането е причинило временна нетрудоспособност, като жалбоподателят е работил по трудово правоотношение и е осигурен за всички социални рискове.

Спорът между страните се свежда до това, дали за злополуката е станала при и по повод изпълнение на служебните задължения от С.Б., за да бъде определена като трудова.

От събраните по делото доказателства е видно, че трудовият договор на пострадалото лице е сключен при осем часов работен ден, на пълна работна седмица. От изслушаната по делото и приета неоспорена от страните експертиза се установи, че в деня на ПТП-то С.Б. не е имал заповед за полагане на извънреден труд и според формата за явяването и неявяването на работа не е бил на работа.

Разпитаните по делото свидетели Стефка Дачова Яначкова и Илян Здравков Стойнев установяват, че събота и неделя са почивни дни за фирмата. С.С. освен това заявява, че когато в почивни дни са му доставяни периодични издания това е правено от управителя на фирмата Б. С. а не от негови служители.

При произнасянето си административният орган се е позовал на представени пред него 14 броя болнични листове, в които е посочено че временната неработоспособност е поради трудова злополука. Тези болнични листове съдържат само констатация, че е налице увреждане, което е причинило временната неработоспособност, но не могат да бъдат ценени като доказателства относно наличието на функционална връзка между увреждането и трудовата дейност на пострадалия.

След като не е съобразил това обстоятелство административният орган е постановил акт, който е незаконосъобразен и следва да бъде отменен.

С оглед изхода на делото и на основание чл.143, ал.1 от АПК, разносните по делото общо в размер на 550 лв., от които 50 лв. държавна такса, 150 лв. депозит за изготвяне на експертиза и 250 лв. заплатено възнаграждение за един адвокат, следва да се поемат от ТП на НОИ - Перник.

Във връзка с горното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № ТЗ-3/11,11.2009 г. на ръководителя на ТП на НОИ гр. Перник и потвърденото с него разпореждане № 59/16.09.2009 г. на длъжностното лице по чл.60, ал.1 от КСО, с което е признато за трудова злополука увреждане на здравето на С.Ж.Б., по отношение на ЕТ „*****“.

ОСЪЖДА ТП на НОИ гр. Перник, да заплати на Бисер Николов Стоименов, в качеството му на ЕТ „*****“, със седалище и адрес на управление; гр.Перник, ул. „*****“ сумата от 550 лв. представляваща разноси в настоящето производство.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред ВАС в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: /п/